

DİN KURALLARI ALLAH'IN İHTİYACI İÇİN DEĞİL, BİZİM OLGUNLAŞMAMIZ İÇİNDİR

Sayın hocam sizden Allah(c.c.) rızası için bir şey isteyeceğim. Ben daha önce de Diyanet ve başka mercilere de mail gönderdim ama soruma bir türlü cevap gelmedi. Çok sevdiğim bir arkadaşım var ve bu arkadaşım Allah'ın varlığına ve de birliğine inanıyor fakat onun emirlerine inanmıyor. Yani namaz, oruç vs. bunların sadece bizler için olduğunu ve Allah'ın bizim ibadetlerimize ihtiyacı olmadığı gibi cehennem azabı diye bir şey de olmadığını savunuyor. Bu da benim içimi acıtıyor doğrusu. Kendisi için bu dünyanın güzellikleri varmış ve de cennet diye bir şey de yokmuş. Benim annem cennette hurileri ne yapsın diyor. Yaptığımız ibadetlerin bir faydası yoktur diyor. Öte yandan Afrika'daki insanlıktan haberi olmayan yam-yamların nasıl cehennem azabı çekebileceğini soruyor. Allah(c.c.) bu kadar acımasız mı diyor. Ben bu arkadaşıma ne söy-lediysem inandıramadım. Onun feryadı da şu: beni inandırın diyor. Bunu nasıl yapabiliriz? Yardım ederseniz gerçekten çok mutlu olacağım. Allah(c.c.) sizden razı olsun...

Cevap: İman Allah'ın lütfudur. Bir insan inanmamaya kendini şartlamışsa inanmaz. Ama o arkadaşın bilmeli ki dünyanın en akıllı insanı kendisi değildir. Tarihte ve günümüzde nice bilim adamı, nice filozof inanmış ve ancak iman ile mutlu olunacağını söylemiştir.

Âhiret, cennet cehennem işi bizim kıt kapasitedeki düşüncelerimizle hal olacak bir şey değildir. Elbette Allah'ın, bizim ibadetimize ihtiyacı yoktur. Kendisi bizim ibadetimize muhtacolduğu için değil, bizim ruhen eğitilip olgunlaşmamız için kullarına ibadeti emretmiştir. Her dinde ibadet vardır. Allah'ın buyrukları ve Allah'a ibadet, insan nefsinin, kaprislerinin, egoizmin dizginlenmesi, eğitilmesi için gereklidir. Futbol öğrenmek isteyen bunun eğitimini görür, yıllarca sahalarda top koşturur da ondan sonra futbol oynamasını öğrenir. Koşucu olmak isteyen de antrenman yapar, ta ki bedeni bu işe alışsın. Nefsinin başı boş arzularının, kaprislerini diz-ginleyip manen olgunlaşmak, yücelmek isteyen de birtakım manevi antrenmanlar yapmak zorundadır. İşte ibadetler, manevî antrenmanlardır.

“Annem cennette hurileri ne yapsın?” şeklindeki basit itiraza gelince: Kim demiş ki onun annesine huriler verilecek diye? Merak etmesin annesine, babası veya sevdiği bir ruhsal erkek varlık, en güzel biçimde verilecektir. Tabii annesi eğer cennete gitmişse. Kadınlara verilen cennet erkeklerine gılman, erkeklere verilecek cennet kızlarına – ki aslında bunlar yeniden yaratılmış dünya kadınlarıdır- da huri denilir.

İnsan, cenneti ve cehennemi düşünmeden önce şu dünyadaki varlık sebebini düşünmeli? Niçin varım, daha önce ne idim, daha sonra ne olacağım? Kendi kendime mi var oldum, boş yere mi yaratıldım? Yoksa bu yaratılışın bir amacı mı var? Evrendeki sonsuz düzen, yaratılışın amaçsız olmadığını gösterir. Bu amaç dünya değildir. Öyle ise âhiret vardır. Âhiret varsa iyilerle kötüler orada birk olmaz, haksızlar, haklılarla aynı yere konmaz. Arınmış ruhlar cennetle ödüllendirilir. Kötü davranış ve düşüncelerle kirlenmiş ruhlar ise arınmadan cennete gidemezler. İşte cehennem, günahlarla kirlenmiş ruhların arınma yeridir. Burada ibadetlerle arınmayanlar, oradaki azap aşamalarından geçirilerek arındırılacaktır. Bütün peygamberler ve ermişler bu gerçeği haber vermişlerdir. Arkadaşınıza “İslâm’a İtirazlar”, “İslâm Tasavvufu” ve “Gerçek Din Bu”

adlı eserlerimi okumasını tavsiye ederim. Tabii seçim kendisine aittir. Doğru yol, İlâhî Kitabın gösterdiği yoldur. Onu beğenmeyen, istediği çıkmaz yola girebilir. Seçiminin sonucuna katlanır.